

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2221	Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. 3,13-17) 8 Σεπτεμβρίου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Αἷμα φάρμακο ψυχῆς!

«Καὶ καθὼς Μωυσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3,14-15)

Ἐπάρχουν, ἀγαπητοί μου, **μυστήρια** στὴ ζωὴ μας, ποὺ ζαλίζουν τὴ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπάρχουν μυστήρια **στὴ φύσι**, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ λύσουν οἱ ἐγκέφαλοι τῶν φυσικῶν. Τί εἶνε π.χ. ζωὴ; ἢ τί καίει ὁ ἥλιος ὥστε νὰ μᾶς φωτίζει καὶ νὰ μᾶς θερμαίνει;... Καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα δύσκολα γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες.

Ἐπάρχουν ὅμως μυστήρια καὶ **στὴν πνευματικὴ σφαῖρα**, στὶς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας. Γιατί π.χ. ὁ Θεὸς ἐγένε ἀνθρώπος; ποῖός ἦταν ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεώς του; ἢ πῶς ἐνώθησαν στὸ πρόσωπό του ἡ θεία φύσις μετὰ τὴν ἀνθρώπινη φύσις;... Αὐτὰ εἶνε πραγματικότητες τὶς ὁποῖες δὲν μπορεῖ νὰ χωρέσῃ τὸ ἀνθρώπινο μυαλό· τὶς δεχόμεθα μετὰ τὴν πίστι.

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς **γνωρίζει** ὅλα τὰ μυστήρια. Καὶ ὅταν ὁμιλεῖ σ' ἐμᾶς γιὰ τὰ οὐράνια μετὰ τὴν πεπερασμένη ἀνθρώπινη γλῶσσα, μᾶς **ἀποκαλύπτει** τόσα ὅσα μπορεῖ νὰ χωρέσῃ ὁ δικός μας νοῦς. Αὐτὸ βλέπουμε καὶ στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο.

Ὁ Χριστὸς **συνομιλεῖ μετὰ τὸ Νικόδημο**, ἕναν ἄρχοντα τῶν Ἑβραίων ποὺ ἦρθε νύχτα νὰ τὸν συναντήσῃ γιὰ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἐπάνω σὲ τέτοια ζητήματα τῆς πίστεως. Γιατί ὁ Θεὸς θέλησε νὰ γίνῃ ἀνθρώπος; Στὸ ζήτημα αὐτὸ λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔδωσε, ὅπως ἀκούσαμε, ἐξηγήσι μετὰ **ἕνα βοηθητικὸ παράδειγμα** ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ περιουσίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Ἑβραῖοι, ἀγαπητοί μου, ἐπὶ 400 χρόνια ζοῦσαν **σκλάβοι** κάτω ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, τοὺς **φαραῶ**. Ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα. Δούλευαν στὰ κτήματα καὶ σὲ ἄλλες ἐργασίες τῶν Αἰγυπτίων ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ· ἔχτιζαν παλάτια, μέγαρα καὶ τὶς περίφημες πυραμίδες. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ Αἰγύπτιοι δὲν τοὺς ἀγαποῦσαν· τοὺς ἄφηναν νὰ κατοικοῦν σὲ καλύβες, σὲ ἄθλιες συνθήκες, τοὺς καταπίεζαν.

Ἐν τούτοις οἱ σκλάβοι αὐξάνονταν καὶ πληθύνονταν. Ἦταν ὅμως τόση ἡ μανία τοῦ φαραῶ ἐναντίον τους, ὥστε στὸ τέλος ἀποφάσισε νὰ τοὺς ξεκληρίσῃ· ἔβγαλε διαταγή, κάθε ἀρσενικὸ Ἑβραϊόπουλο ποὺ θὰ γεννιέται νὰ θανατώνεται! Ἐρχόταν πλέον τὸ τέλος τους· ἀνθρωπίνως ἦταν καταδικασμένοι σὲ ἀφανισμό.

Ἄλλὰ ἦρθε κάποτε ἡ ὥρα ποὺ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος προστατεύει τὰ φτωχὰ καὶ ἀδύνατα παιδιὰ του, ἄρχισε νὰ τιμωρῇ τοὺς τυράννους. Γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἑβραῖους, ἔστειλε τὸ Μωυσῆ· καί, μετὰ διάφορα τιμωρητικὰ θαύματα ποὺ ἔγιναν, ὁ φαραῶ ἀναγκάστηκε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Ἀλυσίδες αἰῶνων ἔπεσαν! Χαρούμενοι οἱ Ἑβραῖοι **ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο**, ποὺ τὴν εἶχαν ποτίσει μετὰ τὰ δάκρυα καὶ τὸ αἷμα τους. Ποῦ πήγαιναν; Ὁ Θεὸς τοὺς ὡδηγοῦσε γιὰ νὰ φτάσουν στὴν Παλαιστίνη, σὲ μιὰ χώρα ποὺ ἔρρεε μέλι καὶ γάλα (βλ. Ἔξ. 3,8,17 κ.ά.).

Πρὶν φτάσουν ὅμως ἐκεῖ, **ἔπρεπε νὰ περάσουν ἀπὸ μιὰ ἔρημο**. Ὅπως οἱ δικοί μας στρατιῶτες κατὰ τὴ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Ἄλμυρὰ ἔρημο, ἔτσι καὶ οἱ Ἑβραῖοι τότε. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς δοκιμάσατε ὡς στρατιῶτες παρόμοιες καταστάσεις, μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τί βασανισμὸς ζῆ ὁ ὁδοιπόρος στὴν ἔρημο· χωρὶς νερό, χωρὶς τροφή, μέσα στὸ καμίνι τῆς ζέσσης...

Τότε οἱ Ἑβραῖοι **ἄρχισαν νὰ γογγύζουν**. Τὰ ἔβαλαν μετὰ τὸ Μωυσῆ, ποὺ τοὺς ἔβγαλε στὴν ἔρημο. Θυμήθηκαν τί ἔτρωγαν στὴν Αἴγυπτο ξεχνώντας τὰ βόσκα ποὺ περνοῦσαν ἐκεῖ. Προτιμοῦσαν τὴ σιγουριά τῆς σκλαβιάς ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ἐλευθερίας. Λησμόνησαν τὶς τόσες εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ καὶ ἄρχισαν νὰ γογγύζουν. Ἔτσι εἶνε ὁ ἀνθρώπος· τὸν εὐεργετεῖ καθημερινῶς ὁ Κύριος· ἀλλ' ὅταν τοῦ λείψῃ τὸ παραμικρό, τότε τὰ βάζει μετὰ τὸ Θεό. Καὶ οἱ Ἑβραῖοι τώρα **δείχνουν ἀχαρι-**

στία. Ἡ ἀχαριστία ὅμως εἶνε μεγάλη ἀμαρτία, πού ὁ Κύριος δὲν τὴν ἀφήνει ἀτιμώρητη.

Μία μέρα λοιπὸν **τὸ στρατόπεδό τους γέμισε φίδια!** Καὶ τί φίδια· μεγάλα καὶ φαρμακερά. Τί ἦταν πάλι αὐτό; ποιὸς τὰ γέννησε, ἡ ἄμμος τῆς ἐρήμου; Τὰ φίδια τοὺς ἔφεραν μεγάλη καταστροφή· ὅποιον δάγκωναν δὲν γλύτωνε, πέθαινε ἀπ' τὸ φαρμάκι. Κ' ἔβλεπες φοβερό θέαμα· γέροι καὶ νέοι, ἄντρες γυναῖκες παιδιὰ νὰ ξεψυχοῦν· γέμισε ἡ ἔρημος πτώματα.

Τί νὰ κάνουν τώρα; Ἐνα τοὺς μένει· νὰ παρακαλέσουν τὸ Θεό. Πέφτουν λοιπὸν μετανοημένοι στὰ γόνατα καὶ διὰ τοῦ Μωυσέως τὸν παρακαλοῦν νὰ τοὺς λυπηθῇ. Καὶ **ὁ μακρόθυμος Κύριος,** πού συγχωρεῖ ὅταν δῇ μετάνοια, **σπλαχνίζεται** καὶ δίνει τώρα στὸ Μωυσῆ τὴν ἐξῆς ἐντολή. Νὰ κατασκευάσῃ ἕνα φίδι ἀπὸ χαλκό, μπροῦτσο· νὰ τὸ κρεμάσῃ πάνω σ' ἕνα ξύλο, νὰ τὸ στήσῃ στὴ μέση τοῦ στρατοπέδου, καὶ νὰ τοὺς πῇ· Ὅποιος δαγκώνεται, νὰ στρέφῃ τὰ μάτια του σ' αὐτό. Ἔτσι καὶ ἔγινε· κι αὐτὸ τοὺς ἔσωσε. Ὅποιος πληγωνόταν γύριζε, ἀτένιζε τὸ χάλκινο φίδι καὶ ζοῦσε (βλ. Ἀριθ. 21,4-9).

Ὅ,τι ἔπαθαν, ἀγαπητοί μου, οἱ Ἑβραῖοι τότε στὴν ἔρημο, αὐτὸ παθαίνουμε κ' ἐμεῖς. Ἡ ζωὴ αὐτή, πού ζοῦμε ἐδῶ στὸν κόσμο, εἶνε μία ἔρημος, μιὰ Σαχάρα, γεμάτη φίδια. Δὲν ἐννοῶ φίδια φυσικά, πού ζοῦν κρυμμένα στὶς πέτρες· αὐτὰ εἶνε λίγα. Ὑπάρχουν κάποια ἄλλα φίδια φοβερῶτερα· εἶνε **τὰ φίδια τῆς ἀμαρτίας.** Αὐτὰ εἶνε πολλὰ· καὶ δὲν ἔχουν φωλιά σὲ πέτρες καὶ κουφάλες· αὐτὰ –ἀλλοίμονο– φωλιάζουν μέσα μας, φωλιάζουν στὴν καρδιά μας. Μᾶς κεντοῦν, μᾶς πληγώνουν, μᾶς θανατώνουν κάθε μέρα, κάθε στιγμή.

Θέλετε **νὰ σᾶς δείξω μερικά;**

✓ Νὰ ἕνα φίδι πού λέγεται **θυμός.** Εἶνε φαρμακερό, σοῦ δηλητηριάζει τὴ ζωὴ· σὲ ταράζει, σὲ ἀναστατώνει, σοῦ θολώνει τὴ σκέψι, σὲ κάνει νὰ χάνῃς τὴν ἡρεμία καὶ τὸν ὕπνο σου.

✓ Ἄλλο φίδι ἡ **μέθη.** Σὲ ποτίζει ὡς τὸ τελευταῖο σου κύτταρο μὲ τὸ φαρμάκι πού λέγεται ἀλκοόλ· σὲ ὑποδουλώνει, σὲ κάνει παράφρονα («ὁ τρελλὸς εἶδε τὸ μεθυσμένο κ' ἔφυγε» λέει μιὰ παροιμία), σὲ μεταβάλλει ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ κτῆνος, σὲ κάνει ἕνα πτώμα ἄταφο.

✓ Ἄλλο φίδι ἡ **συκοφαντία.** Ἄχ αὐτή! μεταβάλλει τὴ γλῶσσα τοῦ ἀνθρώπου σὲ γλῶσσα ὀχιᾶς. Πληγώνει σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸν ἄλλο, ὥστε φτάνει κάποτε ὁ συκοφαντημένος στὸ σημεῖο νὰ σκέπτεται· Καλύτερα νὰ μὲ δάγκωνε φίδι παρὰ ἡ γλῶσσα τοῦ συκοφάντου!

✓ Τὸ πιὸ φαρμακερὸ φίδι πάντως εἶνε ἡ **βλα-**

σφημία. Εἶνε ἡ χειρότερη μορφή ἀμαρτίας. Γιατὶ τολμᾷ νὰ «δαγκώσῃ» ὄχι πλεόν ἀνθρώπους ἀλλὰ αὐτὸν τὸν Θεό.

Δὲν ἔχουν τελειωμὸ τὰ φίδια αὐτὰ τῶν ἀμαρτωλῶν παθῶν. Καὶ **πόσο ὕπουλα εἶνε!** Κρύβονται μερικὲς φορές τόσο καλά, ὥστε, ἐνῶ φωλιάζουν μέσα στὴν καρδιά, ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ καταλαβαίνει, ἀλλὰ καὶ τὰ χαϊδεύει καὶ τὰ περιποιεῖται καὶ τὰ τρέφει· τὰ θερμαίνει «σὸν φίδι στὸν κόρφο του» ὅπως λέμε συχνά.

Κάποιος πῆγε σ' ἕνα δάσος καὶ χαιρόταν νὰ βλέπῃ τὰ δέντρα, τὴ βλάστησι, τὴ χλόη, τὰ λουλούδια· ἄπλωνε μὲ ἀφέλεια τὸ χέρι στὰ πολύχρωμα λουλούδια. Ἀλλὰ ξαφνικὰ αἰσθάνθηκε στὴν παλάμη πόνο ὀδυνηρό· δὲν εἶχε προσέξει ὅτι **κάτω ἀπὸ τὰ μυρωδάτα τριαντάφυλλα** μὲ τὰ ὠραῖα χρώματα ἦταν κουλουρισμένο ἕνα **φαρμακερὸ φίδι,** καὶ τὸν δάγκωσε θανάσιμα. Ἔτσι εἶνε ἡ ἀμαρτία. Φαίνεται ἀκίνδυνη, ὠραία σὸν τὰ τριαντάφυλλα, ἐλκυστική. Σὲ τραβᾷ. Πρόσεξε ὅμως, γιατί πίσω της εἶνε κρυμμένο τὸ μεγάλο φίδι, ὁ θάνατος.

Ταλαίπωρος ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου. Τί μπορεῖ νὰ πάθῃ; Καὶ ποιὸς μπορέσῃ νὰ τὸν προστατεύσῃ καὶ νὰ ἐξοντώσῃ τὰ φαρμακερὰ φίδια τῶν παθῶν; Μόνον ὁ Χριστός· αὐτὸ σημαίνει τὸ χάλκινο φίδι στὴν ἔρημο. **Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔσωσε μὲ τὸ αἷμα του.** Ὡ πόσο μεγάλη ἀγάπη ἔδειξε σ' ἐμᾶς ὁ Χριστός!

Γνωρίζουμε ὅλοι τὸν **πελεκᾶνο.** Συμβαίνει λοιπὸν κάποτε, σὲ ὦρα πού αὐτὸς ἀπουσιάζει, νὰ φτάσῃ ὡς τὴ φωλιά του κακὸ φίδι καὶ νὰ δηλητηριάσῃ τὰ πουλιά του. Τί κάνει τότε ὁ πελεκᾶνος; Μόλις γυρίσῃ καὶ δῇ τὰ παιδιά του ἐτοιμοθάνατα, τρυπάει μὲ τὸ ράμφος τὸ πλευρό του, τὰ ποτίζει μὲ τὸ καθαρὸ αἷμα του, κι αὐτὰ σώζονται. Ἔτσι κ' ἐμεῖς ἤμασταν δηλητηριασμένοι ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, ἔτοιμοι νὰ πεθάνουμε πνευματικά· ἀλλὰ ἦρθε ὁ Χριστός, κρεμάστηκε στὸ σταυρό, καὶ τὸ αἷμα πού ἔχυσε ἔγινε τὸ φάρμακο πού ζωογονεῖ τὴν ὕπαρξί μας.

Ἀδελφοί μου! ὅλοι οἱ φαρμακωμένοι ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, ἄς πλησιάσουμε τὸν Ἐσταυρωμένο μὲ μετάνοια καὶ δάκρυα. *«Καὶ δάκρυον στάξαν ἰσοδυναμεῖ λουτρῶ παλιγγενεσίας καὶ ἐπανάγει τὴν χάριν»*, λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης (περὶ μετανοίας), **τὸ δάκρυ** δηλαδὴ ἀνανεώνει τὴ χάρι τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Αὐτὸς θὰ μᾶς θεραπεύσῃ, κι ἀπὸ τὴν ἔρημο αὐτῆς τῆς γῆς θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἐκεῖ πού βασιλεύει ὄχι ὁ δράκων τῆς ἀμαρτίας ἀλλὰ ἡ χαρά, τῆς ὁποίας εἶθε ὅλοι ν' ἀξιωθοῦμε.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**